

Dalmacija 10.-13.listopada 2024.

Vodič: Stjepan Hanžić

10.10.2024.

Rano je. 5,45.

Nas 35-ero okupilo se i ukrcalo u bus.

Pospani i tihi. Krećemo prema Dalmaciji. Uz dva kraća odmora i jednog strmog uspona, ispred nas se prostrela uzvišena tvrđava. Klis. Čeka nas živopisan vodič, obučen u tradicionalnu obleku i vodi nas kroz tvrđu. Prepun informacija pokušava nam prenijeti dijelic života u tvrđi, borbama za opstanak i zaštitu ovog prelijepog kraja.

Puni dojmova, zahvaljujući vodiču, pomalo smo u mislima prešli u neko drugo vrijeme. Mogli bi ga još slušati, ali treba nam poći.

A tada, izgubio se na čas i vraća se s lukom i tobolem sa strijelama, mačevima.

Živnuli smo....okušat ćemo se u gađanju.

Jasno, vodič je više nego iskusan u baratanju donijetim oružjem i trudi nam se prenijeti dio svog znanja.

Uspjeh...Pun pogodak lukom i strijelom. Mala lekcija iz mačevanja...

Ostali bi mi još malo....ali čeka nas Salona.

Preljep je sunčani dan. Spuštamo se s Klisa u Solin. Cilj: Salona. Ispružile se veličanstvene iskopine ispred nas. Pomalo dobivamo sliku veličine tog drevnog grada.

A, jasno, imamo vodičicu. Ne tumaramo k'o ovce. Ona je tu da nam riječju dočara život nekog dalekog, prošlog vremena. Nije to teško...ona puna znanja o povijesti tog grada, mi se stisli oko nje. Treba što više čuti, vidjeti.

Postajem svjesna da bi sam obilazak bez stručnog vođenja bio promašaj. Ovako smo dobili puno, puno više. Za kraj nas vodi do amfiteatra. U mislima vidim borbu gladijatora...i onda buđenje. Vrijeme je za povratak u bus.

Ajmo mi na Čiovo.

Lijep otočić, smještaj vrhunski, tik do obale.

Smjestismo se.

Još puna dojmova s Klisa i iz Salone, sjednem na terasu s pogledom na borove, more i - splitski aerodrom (evo ga tu pred nama, na drugoj strani obale).

Odjednom cika, smijeh, pljuskanje vode – Zagorci uletjeli u Jadran. Pomislim: hladno je (meni). Međutim ekipa se vratila zadovoljna i osvježena.

11.10.2024.

Doručak – bus – pravac Trogir

Divan grad, spojen mostom s otokom.

Čekamo vodiča u parku gledajući vjevericu kako skuplja nešto u travi. I, evo ga, stiže i on. Krećemo kroz grad. Sat povijesti se nastavlja, nadovezuje na priče s Klisa i Salone, proširuje...

Pomislih u trenutku, da bi bilo dobro imati kameru, pa sve snimiti, pa ponovno pogledati. Treba procesuirati sve te informacije. A toga ima: povijesna jezgra, Katedrala Sv. Lovre, trogirski riva, kula Kamerlengo, Kula Sv. Marka... i moramo dalje.

Vodič već ima drugu grupu, a mi još plan za nastavak.

Primošten nas čeka.... Sva sreća, nema previše turista, pa ga možemo obići na brzinu i bez gužve kakva je bila u Trogiru. Put pod noge do crkve Sv. Jurja, pogled na crkvu i groblje oko nje, pa na prekrasno plavetno more oko poluotoka i onda.....povratak na Čiovo.

Još nam predstoji kratak uspon do vrha otoka.

Dio hrabrih kreće....

Žao mi je što se nisam odvažila i ja. Propustila sam pogled s vrha, ali žaljenje ne pomaže. Drugi put ću biti pametnija.

Za kratko, evo cika u moru ispred sobe. Vratili su se i na brzinu – osvježenje....E, to su oni hrabri!

12.10.2024.

Split nas čeka.

Pokret nakon doručka. E, ali Split ne čeka samo na nas. Tri kruzera uplovila u luku. Gužva.

Ajmo mi do gradske tržnice (Stari Pazar), po dočekati vodičicu na istočnim vratima, na ulazu u staru jezgru.

I eto vodičica, puna poleta, vodi nas kroz gužvu. Upijamo svaku riječ. A ima se što i vidjeti: Zlatna vrata, Dioklecijanova palača, stara gradska vijećnica...pa pozdravimo i Grgura Ninskog, a onda uličicama uz pjesmu do rive.

Kako bi to bilo kad u Splitu ne bi popili kavu na Rivi.

Živo oko nas, sve puno.

Idemo još do Peristila, pa na Marjan, marjanskim stubama...178 stuba do prve Vidilice (vidikovca), pa onda još toliko do druge...

Vodičica ima iskustva u planinarenju (nekad je pratila Stipu Božića po vrhovima Južne Amerike) i cijelo vrijeme nas ima na oku, čak i one najsporije – ništa joj ne promiče...

I tako, malo pomalo, dođosmo do točke gdje možemo krenuti na novoizgrađeni vidikovac, ali ona bira put koji vodi u drugom smjeru. Uvjerava nas da to moramo pogledati. I zaista, crkva Sv. Jere, uklesana u kamenoj stijeni. Vrijedilo je truda.

Kratko se zadržasmo i krećemo natrag. Uz Botanički vrt. Jasno, sve s pjesmom. Žena prekrasno pjeva, (mi kako tako) - sve je nekako lakše uz pjesmu. I, eto nas začas natrag. Ona nas napušta, a mi idemo dalje. Ostaje nam još Poljud. Kako bi to bilo kad se ne bismo poslikali ispred Hajdukovog Poljuda (ha,ha,ha).

Bus.... Povratak na Čiovo... kupanje za one hrabre, večera, odmor i sutra idemo natrag.

Tri dana su prošla u trenu!

13.10.2024.

Prijevoj Malačka... Kozjak iznad Splita, Trogira, Salona pod nogama, Klis sa strane...

Razdvajamo se. Dio grupe ostaje kod PD Česmina, a ostali krećemo na vrh Biranj.

Nije teško, treba pripaziti na kamenu stazu, a pogled vuče prema moru: sve je ispred nas: splitski aerodrom, Split, Kaštela, Solin, Trogir, Čiovo, otoci, u daljini se vidi Vis. Dan je divan, sunčan, vidljivost izvrsna. I tako, praćeni lijepim pogledima, za čas smo na vrhu Biranj. Kratki odmor ispred crkve Sv. Ivana. Još jedan pogled na ono što smo prošli i moramo se vratiti... Ide to brzo, oprez je nužan, skok po skok i već smo kod PD Česmina.

Treba prezalogajiti i krenuti prema našem Zagorju.

Ali, prije toga ima još nešto.

Vrh Malačka.

Nije teško, ali mi se srce steže.

Spomenik palim braniteljima. Na vrhu bijeli kameni križ. Nadvio se iznad Salone, Kaštela, Splita Trogira, otoka. Do njega vodi kamenom popločena staza. Sa svake strane, na svakih nekoliko koraka, mali kameni križ s imenom i prezimenom poginulog branitelja. Najstariji 1949. godište. Najmlađi 1976. Grlo mi se steglo. Računam koliko je to dijete imalo godina....Noge su mi postale teške. Idem do vrha, do križa....

Vraćam se.

Moramo krenuti doma. Polako prema Lećevici, pa Prgomet, autocesta.

Puna sam dojmova.

Zahvalna za doživljeno.

Zahvalna za ovako dobro organizirana i dobro provedena četiri dana društvu krasnih ljudi.

Zahvalna što su među nama osobe koje mogu i žele uložiti trud i svoje vrijeme da bismo mi mogli putem nešto doživjeti i naučiti.

U Zaboku, 28.10.2024.

Marina Šegina